

Statsstyrelsen, med, at Pengene anvendes paa den rigtige Maade, den, som Lovene forudsætter o. s. v., og jeg finder det ganske naturligt, at der saa ogsaa fra Rigsdagens Side gøres, hvad der kan gøres, for at udstyre Statsrevisionen med saa gode Betingelser og saa store Muligheder for at kunne løse sin Opgave, som det er foreneligt med vore økonomiske Forhold. Der er ved den foreslaaede Nyordning kommet en vis Sammenblanding af det administrative og det lovgivende, men jeg tror, det er ret nødvendigt, hvis vi skal tænke os at gøre Opgaven økonomisk overkommelig, at gaa den Vej.

I Statsregnskabskommissionen har vi haft et overordentlig stort Materiale vedrørende Revisionsmaaden, Statsrevisionens Foretagelse, i andre Lande, og man kunde ikke undgaa at lægge Mærke til, at vi i Danmark staar med det fra Rigsdagens Side med faglig Dygtighed mindst udstyrede Apparat, der findes noget Sted. At man nu søger at hjælpe paa dette, finder jeg rimeligt. Jeg skal indrømme, at det ideelle selvfølgelig vilde være, at man havde en selvstændig Revision for Statens Sager, som foretog Revisionen af alle Statens Indtægter og Udgifter. En saadan selvstændig Revision har man ogsaa i adskillige Lande, i nogle Lande i hvert Fald. Men det vilde være et overvættets stort Apparat, som her ved skulde sættes i Scene, og som vi sikkerlig af økonomiske Grunde vilde vige tilbage for herhjemme. Man har da søgt at etablere det paa den Maade, at den egentlig kritiske Revision — den talmæssige tænkes jo at foregaa i Kontorerne — skal foretages af Hovedrevisorerne. Vi har allerede i Øjeblikket denne Institution, kan man sige, idet der, som Bilaget til Lovforslaget udviser, paa en Maade findes 4 Hovedrevisorer, om end man kun har været vant til at tale om 2, nemlig Hovedrevisor for Statsbanerne og Hovedrevisor for Post- og Telegrafvæsenet, der nu ogsaa har faaet Vandbygningsvæsenet under sig. Ifølge de senere Love har disse Hovedrevisorer ogsaa Pligt til at samarbejde med Statsrevisionen og meddele Statsrevisionen en Ekstrakt af de Protokoller, som indeholder de forskellige Afgørelser, der er truffet mellem Ministeren og Hovedrevisor; den ærede foregaaende Taler pegede paa enkelte af de Ting, som paa den Maade er kommet frem; og udtalte sin Billigelse deraf. Det er netop den kritiske Revision, som her foretages, vi mener har den allerstørste Betydning. Og det er jo ikke ganske enkelte Tilfælde, der kommer frem. For Tiden faar vi kun en Ekstrakt af

Decisionsprotokollerne, men efter Lovforslaget skal Statsrevisionen have Afskrift af hele Protokollen, og for at det ikke skal blive for meget paa een Gang, skal det muligvis ske flere Gange om Aaret.

De Instrukser for Hovedrevisorerne, der findes som Bilag, viser, at Hovedrevisorerne har overordentlig stor Selvstændighed, og det er selvfølgelig ogsaa Betingelsen for — heri er jeg enig med den ærede foregaaende Taler —, at de kan faa nogen stor Værdi. Jeg skal i Parentes bemærke, at den ærede foregaaende Taler ikke har Ret i, at man kan finde et Bevis paa deres Uselvstændighed i Slutningen af § 3 i Instruksen for Hovedrevisor for Statsbanerne, hvori der staar: „Udenfor Hovedrevisors heromhandlede Opgave falder det derimod at øve Kritik over Forsvarligheden af Generaldirektørens Dispositioner eller af Statsbanernes Drift i det hele taget“. Dette er en naturlig Bestemmelse, thi det er ikke Meningen, at Hovedrevisor skal blande sig i Statsbanernes Drift, f. Eks. i Spørgsmaalet om, hvorvidt Taksterne skal sættes op eller ned, det er noget, som Rigsdagen skal tage sig af. Men Hovedrevisor har Ret til at øve Kritik over Forholdene, som de er; han har jo hele Udgiftssiden til Revision, og man ser af Statsrevisionens Betænkning, at de forskellige Udsættelser, der er gjort, har baaet gode Frugter. Et stort Antal Tilfælde kommer ikke frem, fordi de afgøres mellem Centraladministrationen og Hovedrevisor, men alligevel har Arbejdet været frugtbringende. Det er i det hele taget det af Hovedrevisorerne hidtil anvendte System, som er tænkt at skulle være Grundstenen i den Revision, vi nu skulde se at faa indført i alle Ministerierne. Det er Tanken, at der foreløbig skal være 4 Hovedrevisorer — for Øjeblikket har vi egentlig kun 2, men saa har vi jo Revisionsdepartementet i Finansministeriet. Naar der skal være 4 Hovedrevisorer; vil det altsaa blive nødvendigt, at flere Ministerier slaas sammen under eet Hovedrevisorat, og derfor foreslaas det, at Hovedrevisorerne ikke som hidtil skal sortere under Fagministeren — de to nuværende sorterer begge under Ministeren for offentlige Arbejder —, men at de skal sortere under Finansministeren.

De 4 Hovedrevisorer sammen med Statsrevisionen og Statshovedbogholderen skal saa danne Statsregnskabsraadet. Den ærede foregaaende Taler frygtede, at der herved skulde ske en Sammenblanding af det administrative og det lovgivende, og der er ganske vist en saadan Sammenblanding i dette Raad, men jeg tror, at den